

Један полицајац, бели расиста, удавио је приликом хапшења једног сиромашног и голоруког црног младића.

Протести, и црнаца и белаца, потресају Америку.

Америка се распада! Америка умире! Широм света, а нарочито у државама са диктаторским и разбојничким режимима, прославља се слом вашингтонског „сатане, убице и хегемона“.

Радост не крију ни многи у Србији.

Мржња према Америци као да нема ни очи ни памет.

Унутрашњи гнев и побуне су, увек, ту државу покретале у обрачун са својим злом и манама, чиниле је бољом и снажнијом. Горела је Америка, много жешће него што сад

гори, 1968. године, када је убијен Мартин Лутер Кинг.

Његова смрт и гнев милиона људи донели су смрт расној сегрегацији и законима.

Већ идуће године амерички астронаути слетели су на Месец. Америка, којој су и 1968. штампали смртовнице у државама „комунистичког раја“, посматрала је, убрзо, распад и Варшавског пакта и совјетске империје, а један црнац је постао њен председник.

Бес против још живог расизма и полицијских злочина које расизам покреће неће ни разбити ни ослабити Америку. Напротив.

Давећи црног младића, расизам дави себе.

Заједно са демонстрантима, који клечећи одају пошту од полиције убијеном црном младићу, клече и хиљаде полицајаца. То је Америка.

Слична пошта жртвама државног тероризма, коју би исказали милиони побуњених грађана, државни функционери, војници, полицајци, судије, медији, незамислива је у данашњој Русији, Кини, у Ирану, у Сирији, у Венецуели... А у Србији?

У парламенту, у најчитанијим медијима, и на најгледанијим телевизијама, пљуште хвалоспеви ратним злочинцима и серијским убицама.

Легија и Звездан Јовановић су државни хероји, јер су убијали у државној униформи, чуло се ових дана у култној ТВ емисији.

Исцелиће Америка унутрашње ране, а одговор на корона ране нанете споља биће драматичан по цео свет.

Већина Американаца верују да су жртве биолошког рата, да је ковид 19, или „кинески вирус“, како говори Трамп, нови Перл Харбур.

Да је вирус пуштен из војне лабораторије у Вухану, са циљем да девастира Запад, а пре свега Америку, како би Кина преузела улогу светског хегемона! Ова оптужница шири се Америком брже од пандемије.

„Америчке халуцинације!“ – одговарају из Пекинга. Вашингтон тражи међународну истрагу, а Кина је одбија. Зашто?

Ако су америчке (и не само америчке) оптужбе и сумње халуцинације, онда ће непристрасна истрага то и да потврди.

Трамп је подигао опасну оптужницу, а предузео је и прве мере одмазде.

Пред светом је својеврсна реприза 1949. године, када је формирана НАТО алијанса, као колективна одбрана Запада од тадашњих империјалних амбиција комунистичке Москве.

И сама нагрђена корона пандемијом, Европска унија ће, без обзира на тренутне разне спорове са Вашингтоном, неизбежно и логично стати уз Америку. Сукоб је цивилизацијске природе.

Западни поредак слободе или његова негација.

Ма каква да је истина о вирусу, историјски даровити за мудрост и опрезност, у Пекингу су се, у опасном тренутку, погордили својом снагом.

Америка је то разумела као сипање соли на њене ране, изазване несрећом која је стигла управо из Кине.

У глобалном престојавању и рађању новог биполарног света, са центрима у Вашингтону и Пекингу, обе стране желе подршку Русије.

Та велика земља је европска, иако је територијално и азијска. Њен режим је ближи кинеском, али је европска сва историја, култура и наслеђе руског народа.

На друму Србије у будућност сада су два путоказа. Један је усмерен ка Западу, а други на супротну страну. Један од та два путоказа ускоро ће морати бити уклоњен.

Аутор је председник Српског покрета обнове

(Данас)